

ξηράς και από θαλάσσης σημειών τοῦ φρουρίου, ὅπως καὶ τὸ δεξιᾷ αὐτοῦ κατεστραμμένον κανονιστάσιον. Τὸ ὕψος τοῦ φωταγωγοῦ καὶ τῆς ἀναφωτίδος ἔδωκαν αἱ παρακείμεναι ἀναφωτίδες ἀλλὰ καὶ τὸ σφζόμενον κατῳφλιον τῆς παλαιᾶς. Οὕτω μὲ παλαιούς λίθους, ἐστερεώθη καὶ ἀνεστηλώθη ἡ στοά, ἀποκατεστάθη ἡ πυλὶς εἰς τὴν ἀρχικὴν τῆς μορφῇν (Πί ν. 405 ζ'), πλαισιωθείσα διὰ παλαιῶν φωκαϊκῶν λίθων, καὶ ἐτοποθετήθη εἰς τὴν κανονικὴν τῆς θέσιν ἡ ἀναφωτίς.

δ) Σπουδαιοτάτην προσφορὰν διὰ τὴν ἀξιοποίησιν τοῦ φρουρίου ἀπετέλεσεν ἡ γενομένη ἐφέτος προσπάθεια ἀποχωματώσεως πέριξ αὐτοῦ, ἥτις ἀπέδωκεν ὁλόκληρον τὴν τάφρον ἀπὸ τοῦ ἐπάνω Πορτέλλου μέχρι τῆς θαλάσσης. Τὸ ἀνάλημμα τῆς τάφρου ἀπηλευθερώθη καθ' ὅλον τὸ μήκος μέχρι τῆς θαλάσσης καὶ οἱ ἐντὸς τῆς τάφρου χώροι, οἱ χρησιμοποιούμενοι ὡς ἀποθέται σκουπιδιῶν, ὀρνιθῶνες καὶ κῆποι, ἐκαθαρίσθησαν καὶ τὸ τεῖχος καὶ ὁ προμαχὼν τῆς περιφράξεως ἀπεχωματώθησαν εἰς βάθος ἐνὸς καὶ πλέον μέτρου. Εἰς πλεῖστα σημεῖα τὸ ἀνάλημμα ἔχει φθαρῇ καὶ ἡ πρώτη φροντίς τῆς Ὑπηρεσίας θὰ εἶναι ἡ στερέωσις του.

2. ΤΥΧΑΙΑ ΕΥΡΗΜΑΤΑ

Ἀπὸ τὴν κόγχην τοῦ κατεδαφισθέντος παλαιοῦ ναοῦ τοῦ Ἁγίου Ἰωάννου Θεολόγου Ἀττικῆς ἀπειχίσθη βᾶσις παραστάδος, διαμορφωμένη εἰς σχῆμα λεοντόποδος (Πί ν. 406 ζ') ἀπὸ τὸν γνωστὸν εἰς Χίον λίθον μὲ τὸ ὄνομα «σιδερόπετρα», διαστάσεων: μήκ. 0,44, βάθ. 0,33 καὶ ὕψ. 0,29 μ. Ἐπὶ τῆς ἄνω ἐπιφανείας φέρει τὸρμον καὶ μικρὰν αὐλάκα μολυβδοχοήσεως. Εἰς τὸ οἰκόπεδον τῆς Ἐνώσεως Μαστιχοπαγωγῶν, κατὰ τὴν διάνοξιν θεμελίων, ἀνευρέθη καὶ ἄλλη ὁμοία βᾶσις παραστάδος τῆς ἰδίας διαμορφώσεως, ἀλλὰ καλυτέρας ἐπεξεργασίας, ἀπὸ ὑπέρυθρον μάρμαρον λατομείου. Ὑψος τοῦτου 0,26, διαστάσεις τῆς ἄνω ἐπιφανείας 0,34 x 0,18, μήκος τῆς κάτω ἐπιφανείας μετὰ τῶν ὀνύχων 0,59 μ. Ὅμοιον λεοντόποδα μετέφερα ἀπὸ τὸν Φραγκομαχαλᾶν ἐκ τῆς οἰκίας Βασιλείου Πικοῦνη. Σφάζεται ἡ βᾶσις ἀκε-

ραία μὲ ὀλίγας ἀμυχὰς ἐπὶ τῶν δακτύλων. Τὸ μάρμαρον, ὑπολεύκου χρώματος, ἔχει καλυφθῇ ἀπὸ ἀσβεστοῦχον ἐπίστρωμα. Ἡ ἄνω ἐπιφάνεια ἔχει διαστάσεις: 0,36 x 0,25 καὶ ἡ κάτω μετὰ τῶν ὀνύχων 0,38 x 0,43 μ. Ἀλλῇ ὁμοία βᾶσις ἀπειχίσθη ἐκ τοῦ κατεδαφισθέντος κτηρίου τῶν Παλαιῶν Φυλακῶν, ὁμοίως ἐξ ὑπερύθρου μαρμάρου λατομείου, ἀλλὰ εἰς τὴν βᾶσιν τῆς ἀπολεπισμένης ὕψος 0,18 μ. Ἡ ἄνω ἐπιφάνεια, διαστάσεων 0,18 x 0,14 μ., φέρει τὸρμον. Δύο μικρότεροι τὸρμοι ἔχουν ἀνοιγῇ καὶ εἰς τὴν κάτω ἐπιφάνειαν. Τὸ μήκος τῆς κάτω ἐπιφανείας μετὰ τῶν δακτύλων εἶναι 0,38 μ.

Τοὺς λεοντόποδας, ὡς διακοσμητικὸν στοιχεῖον, ἀπαντῶμεν καὶ ἐπὶ ἡλιακοῦ ὥρολογίου, ἀνευρεθέντος μετὰ τῶν ὑλικῶν κατεδαφισθέντος τοῖχου παρὰ τὸν ναὸν τῆς καθολικῆς Ἐπισκοπῆς. Τοῦτο στηρίζεται ἐπὶ μικροῦ βάθρου, διαστάσεων 0,28 x 0,21 μ. Ἐπὶ τῆς προσθίας ὀψεως τοῦ βάθρου ἀνάγλυφοι λεοντόποδες ἀπολήγουν εἰς τὸ ἄνω μέρος εἰς λεοντοκεφαλὰς, μεταγενέστερον γεγλυμμένας. Μεταξὺ τῶν λεοντοπόδων ἄκανθα. Διαστάσεις τῆς ὀπισθίας ἐπιφανείας 0,44 x 0,28 μ. Τομὴ πλαγία ὀριζομένη ὑπὸ δύο ἐλίκων, τῶν ὁποίων τὰ ἄκρα ἐνοῦνται, καθορίζει τὰς θέσεις δύο πεδίων (Πί ν. 406 ζ').

Ἐτερον ἡλιακὸν ὥρολόγιον μετέφερα πάλιν ἀπὸ τὰς Παλαιᾶς Φυλακᾶς. Ἐχει τὸ σύνθετος σχῆμα τῶν κοίλων ὥρολογίων, δὲν διατηρεῖται ὅμως εἰς καλὴν κατάστασιν. Σφζ. ὕψος 0,36 καὶ διαστάσεις τῆς ὀπισθίας ἐπιφανείας 0,38 x 0,20 μ. Τὸ κοῖλον στηρίζουν κεφαλᾷ δελφίνων, αἱ ὁποῖαι προβάλλουν εἰς τὴν βᾶσιν καὶ τὰ σώματά των ἐκτείνονται ἐλικοειδῶς εἰς τὰς πλαγίας στενάς ἐπιφανείας τοῦ ὥρολογίου.

Τὰ λοιπὰ εὐρήματα ἐκ Χίου εἶναι τὰ εἰκονιζόμενα ἐν Πί ν. 406 α θραύσματα ἀττικῶν ἐρυθρομόρφων ἀγγείων μετὰ λειψάνων διονυσιακῶν παραστάσεων καὶ κεφαλῆς ὀπλίτου, δύο θραύσματα ἐξ ἀγγείων μετ' ἀναγλύφου διακοσμήσεως (Πί ν. 406 β - γ), χεῖρ εἰδωλίου μετὰ πλαστικοῦ ψελίου εἰς σχῆμα ὄψεως (Πί ν. 406 δ) καὶ δύο κεφαλᾷ εἰδωλίων, ἡ μία ἀνδρική (Πί ν. 406 η), ἡ ἐτέρα γυναικεία (Πί ν. 406 ε').

ΑΝΤ. ΣΤΕΦΑΝΟΥ

*

Χίος, Μουσείον: α. Ώστρακα άπτικων έρυθρομόρφων άγγείων, β - γ. Θραύσματα άγγείων μετ' άναγλύφου διακοσμήσεως, δ. Χείρ ειδωλίου, ε. Γυναικεία κεφαλή ειδωλίου, ζ. Λεοντόπους έκ του 'Αγ. Ιωάννου 'Αττικής, η. 'Ηλιακόν όρολόγιον, θ. Κεφαλή άνδρικού ειδωλίου

ΑΝΤ. ΣΤΕΦΑΝΟΥ